

svo demalant, sorglega lítið, að ég get ekki í þat
 minnet, en þrjú og græmju. Þu, 10. apr. 1897. stóð
 bundin þú í form. hér í Eyra-ö. skrifl. til þess að leggja
 einu líti af blæði á vortíðkerri (0: 20 anna virði) fyrir mig
 og háseta mína, sta eingöngu fyrir sjálfa mig; stjál þetta
 hefi ég í höndum og gegni vel, því það mun ávallt sjána svo
 demalant græmlega hverju formaminni þessa lofad og
 hverning þeir efna þat. Á Hótelssaxi skrifuðu ^{fóru} 25 manni
 undir samtekningar stjál. En hverning þessa mi blæðir sjó-
 mennirnir sjálfir komu fram gagnvark sjótrúnum. ^{form.}
 Í Eyra-ö. hefi borgar þetta tilloz sitt að mestu leyli
 en þó ekki nema átíu ár; en í Hótelssaxi þafa 7 form.
 gerð þat árlaga og 3-4 sitt á tvö ár. Á síðast. ári lofðu
 form. og há. í Eyra-ö. samtals 9 - um krónur í sjótrúnum, en
 á síð. lofðu form. og há. 32 kr. Þat leyri ekki svo litlu
 áhuga af þarna, sta til þó leiddu, fyrir því einu málefnum, sem
 í þróunum er og kalla má að Hótelssaxi atala þvinnu og
 sjóm. sjálfa. Sjótrúnum er þó, af rétt orði lítið, eitt af því
 sem eiti að vera atalþvinnu og stóð þeirra er sjó á landa hér.
 at tryggja líf þeirra þamig, at stjál þeirra og börn geti haft eitt
 hvat at geipa til, þegar slæp ber at höndum, svo at meðvirkund-
 in mun þat, at þurfa at þá veida, þegar strax á nótla degi, þurfi
 ekki at bota sorg á sorg ofan. Þá dæli við einstaka manni og á
 aðalfundum sjóm. sjótrúna, þurfi at þafa borgir þeirra þeim mátt
 sín þessa sjódr og líf þeim fram á, at ef manni moluð þannu
 almennu, þá getu tilloz þu borgir í á hundr. króna til atkoma
 og barna sjódr. manna, í stad þess, at em en eini hefi at borga
 þan nema mátt þannu krónum og gætur þat þó komi at góðu;
 en þeir virðast en ekki þafa sé þetta sta stjál. Þó þá. Láttu
 þat svo vera, at þeir hvorki vilja stjál þetta þamig, né leiddu
 geti stjál þat, en þá er annað, sem benda má á og sem eiti at
 vera upphvotun. Fyrir hverri þannu séu vill þeradi, um vel,
 þat, at nauðvinnul. sé at halda þi. sem mest og best af þess og
 almá þannu í þeirri von at þannu geti þó einhverjum orði
 einhver at gegni og tilgjafi á komandi öld, og að þess geti

at einhver manni vinnu geti verið upp, sem arfleiti þannu at
 notkunum þús. króna, einu og manni. einu. Þann mátt
 gerdi fyrir notkunum árum, þegar þannu arfleiti 4 sjóm.
 sjóti á Landi at 20 þús. króna, eftir einu dag, svo at þess þess
 þess 5 þús. kr. at gjöf, þegar máttum do minn ná. 1890, og
 hefi þess sj. Örn. vjóni eflant orði einu. at sjótrúna af þess
 þessum, hefi sjótrúna þannu ekki látið þannu liggja milli einu
 um þat leyri, svo at þannu var hvergi getið sem stjál þess; sjódr.
 Þann dæmi manni þess, sem Lofs. hets, hefi aldrei til stjál þess
 þess, en þannu hefi lítið um þat í blæðum og þessum þess við
 það þat, at sjótrúna at þess stjál þess. í þess stjál þess þess
 stjál þessum at þess, vörn svo afar höttul. og ill. vottar, at manni
 stjál þess hér mig lítið og til þess aul. þar sem stjál þess manni
 at þess stjál þess og þá manni þess, þess at árlaga í sjótrúnum og þat
 op þat de þessum og þessum manni þess, sem andvitat stjál þess
 eftir at þess komma og þessum vjón þessum af sorg og stjál þess
 og þat sem þó vjón þess og einu at ofan á allt annað, þess og
 niðurbeygt af stjál þess og stjál þess stjál þess, svo, at manni
 vörn í annað þess at vanda en þess stjál í stjál þess. þess um stjál
 þess, at þannu einu og þessum, sem ekki hefi stjál þess sé stjál
 af þessum almenna og sorglega samleika og manni þess hefi
 vörn þessum stjál vörn en þannu stjál þess og vörn en, þessum þat
 svo sért at þess til stjál þess og barna stjál þess. manni
 á stjál, stjál þess og barna af annari stjál en einu stjál, at
 þannu stjál þess í at stjál þess manni stjál þess einu at þess
 stjál þess at stjál þess þess til at stjál þess,
 þa, hvat máttum við þá þess? Þessa til þessum stjál þess
 við þá at þessa stjál þess stjál þess stjál þess og barna stjál þess
 stjál þess, í stjál þess stjál þess, stjál þess og barna stjál þess
 sem af sama þess eru þess og við stjál þess, sem stjál þess
 af stjál þess og barn af stjál þess. þess þess mátt
 þess 20 þús. kr. þess til stjál þess, stjál þess þá vörn til stjál
 stjál þess mátt at við stjál þess 20 anna af stjál þess
 til stjál þess og þessum í stjál þess og þessum. þess
 stjál þess og þessum sem vill at stjál þess stjál þess til

heiti, og er lagið við þann af til villi áttið með lítið
 ásta lag ávorkil er. Tónarnir í þvi eru þó samiðir en litla
 C, litla g, e og e. Svissl. lína er til þetta hljóðfari á þann
 hátt, at þeir hringbeygja lappinn á megi þé og neyða
 það til at vaxa í hálfþoga. Eftir nokkur ár er þessi áttir
 árgu stórt, þá taka þeir það og klufa sundur eftir áind-
 umni, þóla eiddar minna klumungana og fellast svo
 saman aftur. — Eitt er það hljóðfari til um í dag, er
 korturálfupjóðinnar erfður frá Grikkjum og nefnd
 er Honokord þ. e. einstreungingur at ein streunging
 harpan. **Pythagoras** (sem var uppi á Gríkk.
 ca 590—510 árum f. Kr.) er eignad at hafa fundid
 þvi uppsögður og er sagt, at ein sinni þegar hann
 hafði gætt fram hjá smidju notum, þefi hann ^{uppi}
 þvi eftir leik, at þannarnir, sem smitinnir sloju
 malmum með, sam hljóðna þannig, at ein þeirra
 myndadi grunnlóninn, annar tvíbláinn (5. Tón frá
 grunnlóninum) og hinn þriðji á áttundlóna (8. Tón
 inn frá grunnlóninum). Eins og meirum mun þess
 er þá þefir áttundi tóninn frá hvarðer grunnlóni sem er
 sama hljóð og hvar, en at einn áttu tóninn ^{heilum}
 (ata 12 hálfþónum) og er það tónstígrá á er við einn þann
 átt okkar lög og leiknum átt okkar lög eftir á hvarðer
 hljóðfari sem er. Pythagoras gætt nú ein í smidju-
 und og þá at þannarnir, sem smitinnir brékkudu voru
 of mismunandi átt. **Stórt** hammarinn var ^{na} ~~af~~ ^á ~~af~~
 hljóðsgrá stórti en þá minnsti og tónn þá er hann mynd-
 adi var áttund lögri en hinn. Stórt miðlung hammar-
 inn var hlutfallslega einn og 2/3 eru á móti 3/3 og
 tónn þá er hann myndadi, var fimur heilum tónnum
 (ata 8 hálfum tón.) horti en stórtla hammarinn. Stórt
 hammarinn myndadi tónn sem við getum kallað f. tón
 (C: C.), miðlung hammarinn tón, sem við getum

nefnd 8. tón frá honum (uppsæti sta 9) og minnsti
 hammarinn 12. tón (C aftur) og er þó áttundlón-
 inn með 8 heilþónum at 12 hálfþónum. Þegar minnsti
 hammarinn at tónn þá er hann myndadi, var lagið til
 grunnvallar, var miðlung hammarinn hlutfallst. einn
 og 3/4 eru á móti 4/4 og tónn þá er milli þeirra undir
 kvart at 4 heilþónum at 6 hálfþónum. Með áttum átt-
 um. Segjum at miðl. hann. hafi verið 9/8 einn og áttur, en
 minnsti hann. 6/8, og frá 8. hálfþónum til þriðjólappa
 sem var tónn minsta hammarinn eru 4 heilþónum at
 6 hálfþ. Þegar tónn er taldir með. Því vildi Pythagor-
 as reyna þetta á fullkomna hátt og þvi þvi hann
 til einn streungingstónum, nið og einn talt hljóðfari
 einn og þefir at skilja, þvi það var einn myndad ein ein-
 faldur kassi (ómkassi) in árgu viddi, með einum streung
 sem streungdur var frá áttum undir kassans eftir á
 hvar. Á þriðjómur at lokið á kassan mun myndadi
 hann reikningslega með öðru nið nákomu og er
 það geti þessari uppsögðing Pythagorasar at munu
 leika ni á gnu ömmur hljóðfari s. d. fíðlan (Stíki)
 líggjan (Breitar) og fl. — Þó einn af þessum vintist
~~at~~ tónstígrá og jafnvel óþarft at vita at rötta mun
 er það það alls ekki, þvi það er ákaf. með lík og
 ókenndi. C. og er álitid at allir sem við söng klumsta
 fast, þekki þetta og svo ódal margt þessu lík,
 til hljóðar, en þvi miðlung þynna mun séi það mynd
 kvart nið og lík at alls ekki neitt. Því skuldu
 við aðhuga orgelit og appruma þess at svo vintist
 leysi sem það er heft. At allum lóni indum á
 elid kyn selt at reija til Austurlandanna.
 Níðlagardi er broddula einn frá dojun Theodosiusar
 (á 9 da öld) og á undir 10 löðum kemur sjátt emþá
 myndid af þessum orgelum þau höggvar hafa verið á 9 da öld

Ritstjórn: Þó Pálsson, ab. m. Oddur Oddsson, Guðr. Guðmund. jr. Erli Jónsson.